

Det var paa disse Udtalelser og paa det ærede Medlem Hr. Drachmanns Spørgsmaal, hvad Gavn Landbruget har haft af den hidtil førte Politik, at den højtærede Landbrugsminister svarede. I dette Svar fra Landbrugsministerens Side er der, synes jeg, intet der bør overraske noget æret Medlem, der kender de Synspunkter, som i denne Sag forener ikke alene hele Venstre, men ogsaa praktisk talt hele Landbruget fra det største til det mindste og store Kredse ogsaa udenfor Landbruget. Det vil ikke være muligt at bevæge det danske Landbrug til at opgive den almindelige Handelspolitik, i Ly af hvilken det har vokset sig frem til sin nuværende Styrke, og ingen har Grund til at tro, at Venstre ikke nu som hidtil staar samlet om denne Politik. Vi staar samlet om den, og vi fastholder den, ikke i en enkelt Stands eller Klasses Interesse, men fordi det er vor Overbevisning, at en Opgivelse af den vil være til ubodelig Skade for Landet som Helhed. Een Ting er, at Regeringen naturligvis, som det er udtalt af den højtærede Statsminister, under de kommende Traktatforhandlinger vil søge at opnaa de størst mulige Fordele for Landet, det er alle enige om, det har blandt andet faaet den mest levende Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup — jeg henviser i saa Henseende til hans Udtalelse, der er refereret i Fortrykket Sp. 684. Men noget helt andet er en Politik, der gennemfører et System af hele eller delvise Importforbud og derigennem søger at opnaa øjeblikkelige Fordele for et enkelt Erhverv paa Bekostning af andre. Det maa nemlig som Regel blive paa Bekostning af andre, hvis man ikke vil gaa til det, som Socialdemokraterne kræver, nemlig Indførelsen af et Statspriskontrolapparat af samme Art som det, der under Krigen vakte saa levende Misfornøjelse, ikke mindst i Kredse, som staar udenfor Landbruget.

Vi ønsker fra Venstres Side det borgerlige Samarbejde fortsat til Løsning af de Opgaver, som Vælgerne gennem tre Valgdage har betroet det. Disse Opgaver er i første Række Konsolidering af vore Finanser og Tilvejebringelse af Balance paa Statsbudgettet ved en Fortsættelse af den Sparsommelighedspolitik, der er ført i de sidste to Aar. Endvidere en Tilbageførelse af den sociale Lovgivning til faste og sunde Former. Denne Politik er endnu ikke ført til Ende, men den er heldigt paabegyndt, samtidig med at en Række indgribende Lovgivningsspørgsmaal er bragt til Løsning. Den Krise, som efter Krigen

har ramt alle Erhverv, har sinket Løsningen af den finansielle Opgave, og den har i det hele stillet store Fordringer saavel til Regeringen som til de Partier, der bærer den, navnlig i Retning af at underordne Hensynet til den enkelte Klasse og det enkelte Erhverv under Hensynet til det samlede Hele. Det er erkendt fra alle Sider, at visse Industrier under denne Krise er ramt særlig haardt. Fra Statens Side er der paa mange Maader rakt en hjælpende Haand til disse Industrier, sidst gennem den begrænsede Importregulering. Der foreligger fra Ministeriets Side Tilsagn om, at dette Forsøg loyalt vil blive gennemført under den ændrede Form, som Rigsdagens Partier har givet deres Tilslutning til. Dette er et Resultat af en fordragelig Forhandling, og det er min Tro, at det ogsaa i Fremtiden ved en saadan vil lykkes at lindre øjeblikkelige Vanskeligheder, som maatte opstaa snart for det ene, snart for det andet Erhverv. Men jeg føjer til, at en Opgivelse af den Handelspolitik, som ikke har været noget enkelt Partis, men hele Landets gennem Menneskealdre, vil ikke kunne gennemføres med mit Partis Tilslutning. Vi forlanger ikke af det Parti, sammen med hvilket vi har staaet i loyalt og i det hele tilfredsstillende parlamentarisk Samarbejde, at det skal opgive bærende politiske Ideer, men vi maa kræve samme Respekt vor vore Ideer, og det borgerlige Samarbejde maa fortsættes paa det Grundlag, der har baaret det hidtil: Man gennemfører ved loyalt Forhandling det, man kan enes om, og lader det ligge, hvorom Anskuelserne ikke lader sig forene ved en Forhandling. Jeg har set dette naturlige Forhold blive præciseret med stor Klarhed og Skarphed fra konservativ Side, og jeg har ved den Foranledning, som er givet mig af de sidste Dages Forhandling, fundet Anledning til at sige, at denne Opfattelse af Samarbejdet deles ogsaa fuldt og helt af os. Vi kan samarbejde om meget, vi kan forhåbentlig løse mange Opgaver endnu i Fællesskab, men vi skal aldrig glemme og aldrig tilsløre, at vi er to Partier, hvert med sine Anskuelser, som vi hver især kræver respekteret, og som vi ogsaa er rede til at respektere hos den anden Part i Samarbejdet.

Efter disse politiske Bemærkninger har jeg i min Egenskab af Folketingsmand for Københavns Amt og Borger i København en Sag, som jeg gerne vil bringe paa Bane overfor den højtærede Trafikminister. Det drejer sig om den planlagte Strandvej fra København til Køge. Jeg takker den